

Ümreden Dönüyorum

– safdeha · 27 Kasım 2016

I.

MEKKE'DEN AYRILIŞ

Ruhum çatısında hüznün kiremitleri,
Katlanmak zor, uçurur veda dinamitleri!
Kâbe'm karşımda baktım son kez tavaf yapanı
Hacer-ül Esved'ten nur sarınca sapanları,
Şerden iz kalmaz sanki kapanır kapanları
Ayaklarım dolaşır gitmenin vaktidir ya!

Düş bile edemezdim var ya tattıklarım
İstemek yetmiyormuş tek, kalbi de açmalı
Kâbe karşımda hala mutluluktan uçmalı!
Plastik petlerinde yar aşkla zemzem içmeli
Onun tadı sararken ten kendinden geçmeli...
Geride bıraktığım, günah neymiş evveli
Ya Hayyum Ya Kayyum Ya Rab unuttur ezeli
Ayaklarım dolaşır gitmenin vaktidir ya!

Aldanmayın derlerse "Kaçırırlar..." inatla
İnanmayım derlerse yoğrulursun bidatla
Mütevazi çehresi döşenmiş hoş sanatla
Mevla evindesiniz, onun emanetinde...
Tövbeyle kurtulunca şerrin esaretinden,
Huzur yüreği kaplar, tavafa düşer sevgi
Dile düşer yalnızca Mevlaya daim övgü
Ayaklarım dolaşır gitmenin vaktidir ya!

Medine geliyorum, gözüm hüznüne daldı,
Kâbe, çöllerde mecnun gözlerim sensiz kaldı,
Sağım solum kum-toprak, ölüyorum temelli...
Vuslatına ermeden aldım dünya ilacı
Ayrılmak çok zor geldi bu tatmadığım acı
Mekke Medine yolu iki batında kanki
Ölüye ağlar gibi yaralar beni sanki!

Hicretin yolundayım Rabbimde sırrı saklı,
Bizleri beklemekte aynı Medine halkı...
Can resulüne teslim, şerre son verdi çarkı!
Otobüse benzer yolu Sevr'de aynıdır zahmet,
Her geçtiğimiz dağları, çölü der gibi sabret!
Ayrılıyorum işte Mekke'den sanki Saffet
Geriyeye bakıyorum döneceğim der gibi!

Mekke uzakta kaldı, lakin Kâbe'm yar tende,
Tavaf yaparım sanki, ayağım o eksende
Ruhum yemen köşesi ihram desendir bende
Yokluğuna inanmam kaplar içimi sızı...

Çölde gölgeler sanki bir çadır seriliyor
İki deve ağacın altında serinliyor,
Sanki bu can Muhammed(sav) - Ebu Bekir görünüyor!
Hissediyorum duygular aynı: Kâbe'ye hasret!
Önüm Medine yolu yakın nebiye vuslat
Gönlüm ikisini de özler durmadan heyhat!
Mekânlar şaşırtıyor benim gibi faniyi...

Benden uzaklaşıyor Rabbim evinden murat,
Nasip olurda bir gün görür mü bu yaşlı surat...
Düşüyor Medine'ye Kâbe'den kalmış suret
Giriyorum şehrine ne ilahi saadet
Cennet yeli sanki eser tenime baki! (inşallah!)

II.

Medine'den Ayrılış

Nurundan Medine'yi Münevvere yemyeşil
Zikrimle salâvat-ı şerife yanmakta dil
Seyrediyorum yeşil kubbeyi gibi Habil...
Muhammed'im kokusu burnumda her taraf gül,
Hissettim âlemlere rahmet cemalini!

Güneş yavaşça veda ediyor gök kubbeye,
insanlar hazırdırlar varmak için secdeye,

Mermer avluda coşkun ihvanın elçileri!

Elinde tespih molla giyimliler her yerde,
Film setini andıran kameralar son perde,
Sağ yanımda susasam bekler zezem emirde,
İstanbul hatırası Medine seferinde!
Nereye baksam patlar flaşlar arka arkaya
Görüyorum ya Rabbi dönmüş her yer tekkeye...

Avluya çekilen bant, akşam ezana hazır...
Kadınlara son ikaz, giderler elde hasır!
Hangi an yaşıyorum, saflar namaza nazır
Yüzlerce lamba yandı, saflar kıyamda şimdi!

Kulağım Kur'an dinler, yüreğim aşkla inler
Yankısında Bilal-i Habeş'in sesi çınlar...
Gözüm yeşil kubbede gönlüm huşuyla dinler,
Gelmişte Resul(sav) imam olmuş ya bize önde,
Her anı hissediyorum, ne görüyorsam safı...

Ilık rüzgâr geliyor tenime övgüsüyle,
Sanki her kıvrımında denizin dalgasıyla,
Huzuru buluyorum ayetin ezgisiyle
Özlerim sahabeyi görmediğim sezgiyle,
Haram'ın mucizevî akşamında dipdiri!
Sanki tavafta ruhum, Medine'deyim diri...

Selam veriyorum can Muhammed sandukası
Yanında Ebu Bekir, Ömer'i- şühedası
Heyecandan titrerdim, duysaydım ah nidası...
Görüyorum yangınlık çeker gelen insanlar
Gözler ince delikte görmek diler bakanlar
Sanki ruhsuz demirden onu sorar hazanlar
Göz perdesi yırtılır yer değiştirir feri...

Gerçekleri anlamak samimi olmak lazım,
Görüntüden uzakta özü aramak lazım,
Can Muhammedi ancak histe kavramak lazım
Sünnetine sarılmak yaşamak lazım, harbi...

Ah... Ah! Özledim yine, kabrinde de özledim,
Senden ayrılması zor... Cemalini gözledim!
Kâbe'den ayrı kalmak, can Resul'den ayrılmak,
Hep onlarsız yaşamak, her mekâna darılmak
Daha Medine'deyim, üzereyim savrulmak
Düşündükçe divane, gönlümü yapar deli,
Ayaklarım dolaşır gitmenin vaktidir ya!

Hoşça kal, baki nurla yaşamış son peygamber
Sahabenden birisi, olsaydım yanında er...
Cemalini görerek yaşayan bir muzaffer
Duymayı isterdim senden müjdeli haber...
Nefes aldığım her an olsaydın bana rehber
Olsaydın ruhu saran ki, güneşinde seher!
Çökse deven evime ki, olsaydın misafir
Varlığında pür neşe giyindiğim cevahir!
İçi bir dışı bir kul, melek üstü perisi...

Ah... Ah! Ayrılmak çok zor, yaşamadım böyle kor
Gördükten sonra yangın küllerinde, hissi zor!
Perişanım, geceyi uykusuz ettim zar zor...
Ya gelmeseydim demek teselli olur şimdi,
(Elhamdülillah!)

Ruhum göçmek üzere dünyadan hızla ukbaya
Yanında, gidiyorum seninle Ankara'ya!
Sünnetini giyerim yaşamda olur abam
Gördüm ya Medine'ni, izi kalbimde şimdi
(İnşallah!)

Saffet Kuramaz